

חלק ראשון - לזכר הנרצחים

(הנחיית הערב: מלי ורוזבלסקי)

שלום לחברי יוצאי העיר קובל והעיירה מצ'יוב לדורותיהם:

השנה היא שנת ה-70 להשמדת יהודי עיר המחוז קובל ועשרות העיירות והכפרים שמסביבה. במחוז קובל שבפלך ווהלין שבפולין חיו לפני המלחמה למעלה מ-40,000 יהודים. בעיר קובל עצמה נמנו לפני הכיבוש הנאצי כ-20,000 יהודים. בעיירה מצ'יוב הסמוכה לקובל, כ-5,000 יהודים.

עם פלישת הנאצים לוהלין בסוף יוני 41, פחות מ-800 מצעירי העיר, נפרדו ממשפחותיהם וברחו מזרחה, ברכבות האחרונות שיצאו מקובל לפני כניסת הנאצים לעיר. רובם של הבורחים שרדו את החיים הקשים במזרח רוסיה, עלו ארצה לאחר המלחמה והצטרפו לכ-1000 הקובלאים שהגיעו לפני המלחמה.

היום לפני 70 שנה, בתחילת חודש אלול תש"ב, נרצחו באקציה השנייה שארית תושבי העיר, שהאקציה הראשונה פסחה עליהם. כ-18,000 מיהודי קובל ומהפליטים שנמצאו בעיר נספו בשואה.

בעיירה מצ'יוב הסמוכה לקובל ובכפרים סביב לה, נספו למעלה מ-5,000 יהודים בשלושה אתרים מחוץ לעיירה. רק מטי-מעט ניצלו גם מהעיירה הזו.

בחודשיים וחצי שבין האקציה הראשונה לאקציה השנייה למעלה מ-1000 מיהודי קובל ברחו והסתתרו מבעוד מועד במחבוא ובבונקרים שאילתרו בתוככי קובל ובסביבתה. כמעט כולם נתפסו עד הסתיו בסיוע פעיל של המיליציה האוקראינית. הנלכדים הובלו לבית הכנסת הגדול ומשם לבורות שכרו הנרצחים במו ידיהם בבית הקברות היהודי שבעיר.

בקשתם האחרונה של יהודי קובל הונצחה על קירות בית הכנסת הגדול.

בעברית, בידיש ובפולנית קוראים המובלים לנקמה.

נציין כמה מהחריתות שתועדו, המסמלות משהו מהאסון הנורא שפקד את העיר.

קוראים בני דור שני חיה ברונשטיין לבית גבירצמן וישראל ויסברוט:

(ישראל)

תזכרו לבאים אחרינו!
דם טהור ישפך בעוד שעה של צעירי עמנו,
דם נקי כמי הכנרת.
דורשים אנו נקמה! נקמה אכזרה!
יהודה שכטר

(מלי)

יהודה שכטר בן ה-18, בן משה ושרה, יליד העיירה מלניצה', חי עם הוריו בקובל. את יהודה הנציח ב"יד ושם" דודו, רויטר פליקס מפתח תקווה.

(חיה)

ארץ, אל תכסי את דמינו,
שמים, נקמו את נקמתנו.
אנו הולכים למיתה אכזרית יחד עם כל עדת קובל על ידי הרוצחים
האכזרים.
יום ה', י"ד ימים לחודש אלול בלומה, יעקב, דוד ויהודה

(מלי)

כותבי הצוואה הם הוריה ואחיה של **גיטל מושקובסקי-דרוג** מהבית, כיום בת 95, החיה בקבוץ רוחמה. גיטל, בוגרת הגימנסיה העברית ו"השומר הצעיר" בקובל, עלתה ארצה לפני המלחמה. היא היחידה ששרדה מהמשפחה. האם בלומה הדואגת מאוד לגורל בתה בארץ, כותבת בעברית במכתביה האחרונים אל בתה:

(חיה)

"כן, יקירתי, החגים ממשמשים ובאים והגעגועים מתרבים ככה שהלב ממש מתפרע. אני לוחצת ונושאת אותך."
"גיטלה, על הגעגועים אליך בזמן האחרון לא אדבר הפעם, כי הדמעות לא יתנו לי לסיים.... אבל נתחזק ונתגבר על הכל, כי הטוב מוכרח לבוא...
היי לי בריאה, בתי החביבה! קבלי נשיקות ולחיצות אין קץ מאמך."

(ישראל)

גולדשטיין בת-שבע, גולדשטיין אברהם, גולדשטיין ברוך-לייב,
גולדשטיין מרים — נספו ב-28.8.42. יהושע'קה! קח נקמה בעד
דם הנספים!)

(מלי)

בני משפחת גולדשטיין ניהלו חנות צבעים במרכז העיר. **יהושע גולדשטיין**, הבן אליו מופנית קריאת הנקם, התחנך בבית"ר קובל, בוגר הגימנסיה העברית "תרבות", למד הנדסה אזרחית בפריז וחזר לקובל. עם פרוץ המלחמה שירת בצבא האדום, נפצע ושרד. הגיע לגרמניה שם המשיך בהכשרת צעירי בית"ר לקראת העלייה ארצה.

(חיה)

(שהרוצחים ישלמו בעד דמינו. זה ישמה אותי אפילו בחשכת הקבר,
פניה וולק)

(מלי)

פניה בת 17 במותה, בתם של לייב וולק ורחל תרמו. בארץ נמצאים מספר קרובי משפחה. את שמה הנציח ב"יד ושם" בן-דודה **מוטי וולק** שאביו ליפה, ניצל, חזר, וחי בקובל מספר שנים לאחר המלחמה.

(ישראל)

(הורים יקרים, אחים ואחיות; אני דורש בשלומכם. אני ביחד עם
פייגה כגן. היא לבדה. אנו הולכים לעולמות היפים יותר, באומץ-לב.
יום ב' 7.9.1942 יענקל (=יעקב) — פייגה)

(מלי)

פייגה כגן בת ה-16, בתם של **דב כגן** ו**טובה בינדר** מקובל. דודתה **זהבה מלמד** לבית **בינדר** - חלוצה בא"י ופעילה בקרב חברי הארגון בתל-אביב- היא שהנציחה את שמם ביד ושם.

(חיה)

(מוניק (פולישוק) היקר! נקום נקמת דם אביך, אחיך ואחותך, אשר
גפלו מידי המרצחים. זכור, זאת צריכה להיות מטרתך בחיים.
פניה — פייבל)

(מלי)

מוניק פולישוק בן ה-17, אליו פונה אחותו פניה בבקשת נקמה, ניצל. הוא שרד את המלחמה במחנות עבודה בהרי אורל. הגיע לפולין, והיות והכניסה לארץ התעכבה הוא המשיך לקנדה, שם הקים משפחה. מוניק, כיום נורמן, מספר שאחותו פניה ביקשה להצטרף אליו כשברח מקובל אך הוא הצליח לשכנע אותה שזה בלתי אפשרי היות והוא יגויס לצבא והיא תישאר לבד. עד היום, נורמן בן ה-88, נושא עימו רגשות אשמה על שלא ברח מקובל עם אחותו...

(ישראל)

(כל-כך הרבה מחזות-אימים,
כל-כך הרבה תמונות אכזריות,
כל-כך הרבה יסורים — ושום מלה של מתאה!
רק דמעות — — —
שום יד אינה מתרוממת
שום אגרוף אינו מתקמץ —
רק משוועים לאלוהים.

לייבל (= אריה) סוסנה (22.8.42)

(מלי)

פרטים על **לייבל סוסנה** ומשפחתו כנראה ולא נדע. ב"יד ושם" קיימות הנצחות סותרות הקשורות לאיש. לכותבת הצוואה הבאה, **פניה ארבייטר**, לא נמצאה עדות ב"יד ושם". אין לנו בארכיון מידע על המשפחה:

(חיה)

(שקט, הרוצחים באים.
באולם שוררת דממה.
לשמע קולותיהם כל הלבבות הולמים בעוז.
לשמע קולותיהם כל הלבבות פוסקים מלפעום.
אלוהים, קח אותנו אל נצחיד!
אך, עוד שלם-ישלמו הרוצחים בדמים!!!
איך אוכל לשמות — אם אז כבר אשכון בקבר.
אך רצוני, כי לנחמים חיים
עוד יגזרום הילדים האחרונים.
עוד שעה ועוד רגע...
היה שלום עולמי היפה, זה שטרם הספקתי להכיר.
פְּנִיָה אַרְבֵּיטֶר וְכָל מִשְׁפַּחַתָּה (23.8.42)

(ישראל)

(הדלתות נפתחות. הנה באים רוצחינו לבושים שחורים. על ידיהם
המגועלות — כפפות לבנות. זוגות-זוגות הם מוציאים אותנו מבית-
הכנסת כשידינו על ראשינו. אחיות ואחים יקרים, כמה קשה להיפרד
מהעולם היפה לצמיתות. אלה שייוותרו בחיים אל להם — — —
לשכוח את קומץ האחיות והאחים. קחו נקמה, נקמה ברוצחים.
אֶלְסֶטֶר יִשְׂרָאֵל, נִסְפָה ב־15.9.42, קובל.)

(מלי)

אלסטר ישראל בן עקיבא ואטל, בן 33, היה נשוי ולו ילד. הנציח אותו אחיו ב"יד ושם".
ולסיום בחורה שהנציחה את בקשתה האחרונה ללא חתימה:

(חיה)

בת עשרים הנני. הוי, מה יפה העולם מסביב... למה יורידוני
לטמיון, עת כל ישותי משועת לחיים? האמנם רגעי האחרונים
הגיעו? נקמה! נקום ינקום כל אשר יקרא את משאלתי האחרונה. *

(מלי)

תפילת יזכור ואל מלא רחמים: החזן- דוד מלמד.

- להדלקת 6 נרות הזיכרון מוזמנים:

1. אסטר וסרשטרום לבית ורבר, בת דור ראשון ליוצאי מצ'יוב.
2. ברזניאק יהודה, בן דור ראשון ליוצאי קובל.
3. אשקה גרינבלט, בן דור ראשון ליוצאי קובל.
4. מרילין פפר, דור שני למשפחת גינצבורג מהעיירה מצ'יוב ומשפחת פפר מהעיירה אזריאן.
5. סוניה לבנת, בת דור שני למשפחת כהן מקובל.
6. אליהו שיפר, בנו של שרגא שיפר ז"ל, דור שני ליוצאי קובל.

חלק שני - דיווח מהנעשה בארגון

לזכר הנפטרים מיוצאי קובל לדורותיהם, עליהם נודע לנו שנפטרו השנה, ניטע עץ ביערות קק"ל:

(ישראל:)

נפטרים בני דור ראשון

ליוצאי קובל:

איצקוביץ (שר) אסתר ז"ל (חיפה)

ארליך מרדכי ז"ל (חיפה)

בן-יצחק (קגן) אסתר ז"ל (חיפה)

גיברץ משה ז"ל (רמת-גן)

חייקיס (גרייבר) אסתר ז"ל (רחובות)

פרל נחמן ז"ל (תל-אביב)

קרייזר יצחק ז"ל (תל-אביב)

שיפר שרגא ז"ל (פתח-תקוה)

נפטרים בני דור שני

ליוצאי קובל:

אורן דניאלה ז"ל (בת ניונה פייסיק, חיפה)

דגן בלהה ז"ל (בת רבקה צוריף, ירושלים)

וינטרוב אביטל ז"ל (בן זאב וינטרוב, נוה מונסון)

רויטר דן ז"ל (בן דוד רויטר ושינדל רויזן)

יהי זכרם ברוך!

(מלי)

לפני שעות ספורות נודע לנו על פטירת בוריס בריק ז"ל בן דור ראשון ליוצאי קולקי, יו"ר ארגון הפרטיזנים והלוחמים בוהלין. שימש הרבה שנים בהנהלת אגוד ווהלין והיה מהטובים, הנאמנים והיעילים שבהם. **יהי זכרו ברוך.**

70 שנה לחיסול יהדות קובל ומצ'יוב ואנחנו בארגון, בכוחנו המתדלדל והולך, ממשיכים עדיין בפעילות איסוף חומר ותיעוד. כבר שנים לא נוספו מתנדבים חדשים לוועד והפעילות מצטמקת והולכת. **אנו קוראים שוב לבני דורות ההמשך, להתנדב לפעילות בוועד.**

מחוץ לפעילות בוועד, נדרשת גם עזרה בתיעוד זכר העיר היהודית. אנו זקוקים למתנדבים ל: **תרגום מפולנית, אוקראינית ורוסית. תרגום מעברית לאנגלית. תמלול הראיונות והשיחות שנערכו בעבר עם בני דור ראשון וכו'.**

עיקר הפעילות כיום בארגון נעשית בתיעוד יהודי קובל באינטרנט, פעילות הכוללת בין היתר עידכון מידע שוטף, הכנסת דפי משפחה חדשים לאתר, דפי זיכרון לנפטרים, עדכון רשימות החלוצים והניצולים.

תודה לשירה רשף, בתה של מניה גיטליס על ההתנדבות והמקצועיות שבבניית אתר כה מורכב. קטעים נבחרים ממכתבים בידיש שתורגמו בעת האחרונה ע"י בני גבירצמן. המכתבים נשלחו מקובל, מבני משפחת שבתאי גולדשטיין, אל משפחת וולק בירושלים- ישראל ומרים לבית גולדשטיין. קוראים בני גבירצמן ורחל זיו:

(בני גבירצמן)

3.3.1939

ב"ה עש"ק (ערב שבת קודש) י"א באדר תרצ"ט

ילדים אהובים ויקרים מרים ישראל ויהורם'ל.

את מכתבכם קיבלנו ואנחנו מודים לכם מאוד עליו.

מה שלומכם ואיך בריאותכם? ומה נשמע בכלל אצלכם? אנחנו מודאגים מאוד מהמצב המתוח הנוכחי

אצלכם. שישמור עליכם האל מכל רע, ועל כל היהודים בכלל.

כיתבו מה נשמע אצלך, ישראל, עם המצב (בעבודה)? האם הופיע איזה שינוי?

אצלנו אין כל חדשות. תודה לאל על הבריאות. גם בחנות הכל בסדר, ברוך השם.

אני וסוזי שקועים כמובן בעבודה וגם אמא'ניו אותו דבר, כי אנחנו הרי ללא עזרה של איש. מוכרחים

להכין את הכל לבד.

היו בריאים ומאושרים ואני מאחל לכם חג שמח ושפסח יהיה כבר באמת חג החרות לעולם ועד.

אני מנשק אתכם בלבביות

אביכם שבת

(רחל זיו)

ילדיי ונכדי האהובים!

האירועים האחרונים הן בחיפה והן בירושלים משפיעים עלינו מאוד לרעה ולכן אנחנו עוד יותר

משתוקקים למכתב. שישמור עליכם האל מרע, ילדיי האהובים ושכלל ישראל כבר ייעזרו בכל מקום ובכל

מדינה.

הנה כבר ביום ראשון יש לנו פורים ולנו אין אפילו התענוג לשלוח לכם ולנכדנו היקר משלוח מנות. אולי

נצליח לפחות (לשלוח משהו) לפסח. אנחנו מחפשים דרכים (לעשות זאת).

בינתיים אני מבקשת מכם לנשק את יהורמ'ל בשם כולנו.

היו בריאים, חזקים ומאושרים כפי שמאחלת לכם אמכם וסבתכם פייגל.

(בני גבירצמן)

משלוח המכתבים נקטע לפתע בתחילת ספטמבר 1939, בגלל פלישת הנאצים לפולין. קובל עצמה נמצאת

באיזור שנתפס על ידי הסובייטים בהתאם להסכם ריבנטרופ-מולוטוב, כך שבינתיים פוסחת המלחמה על

המשפחה. כחודש וחצי לאחר מכן מגיע מכתב ראשון מקובל שתחת שלטון הסובייטים.

אחותה של מרים כותבת:

(רחל זיו)

16.11.39

אהוביי ויקיריי!

מה שלומכם?

עברנו את המלחמה. תודה לאל שכולנו בריאים וגם כל קרובינו. כעת נודע לנו שאפשר לכתוב לחוץ לארץ. כיתבו מייד מה נשמע אצלכם. איך אתם בבריאות, מה נשמע עם יהורמ'ל ואם אפשר שילחו תצלומים. דרישת שלום לכל קרובינו. כיתבו תשובה מייד. היו בריאים. אני מנשקת אתכם הרבה, הרבה פעמים. שלכם סוזי.

נשיקות רבות ליהורמ'ל. הוא הרי כבר התבגר בשנה, עד 120. הלואי שכבר נוכל כולנו להיפגש יחדיו. אמן.

4.9.1940

... "כן, אני סבורה כי המכתב יגיע פחות או יותר ליום ההולדת של יהורמ'ל ואני מאחלת לו בשמי ובשם בעלי, ובכן אני מאחלת 120 שנים ארוכות, חיוניות, מאושרות ושלמות. ולהורים והקרובים הרבה, הרבה נחת ממנו ולו נחת מהוריו, קרוביו והעם כולו! אמן!

כן, אני משערת שגם לחג ראש השנה אנחנו כבר חייבים לאחל (כתוב עברית:) כתיבה וחתימה טובה. שנה טובה ומאושרת וכל טוב.

(וביידיש:) ובכן שיהיה לכם שם כל טוב וגם לנו כאן. לגבינו אל תדאגו כלל. אצלנו הכל בסדר. הבה נחיה ונקווה והאל יעזור ועוד יהיה לנו טוב מאוד, להכעיס מול כל הגויים. "

(בני גבירצמן)

מכתב שנכתב אחרי המלחמה אל ישראל וולק ע"י קרוב משפחתו שניצל מהשואה:

28.4.46

"רק שיעזור האל ושאנחנו כבר נקבל את הדרכונים ואז כבר אחפש דרכים להוציא משהו (הכוונה לכסף או שווה כסף). מובן שאני אנקוט בכל הדרכים האפשריות כדי להשיג זאת. יקיריי, אני יודע היטב, כי כאשר מגיעים לארץ בידיים לא ריקות, הרבה יותר טוב, אבל יקיריי, לפני המלחמה הייתי במצב חומרי טוב מאוד. הייתה לי סמכות גדולה וחייתי לא רע. אבל למרבה הצער מה נותר מכל אלה... משום כך אני אומר שאינני מסונוור מהעושר הנוכחי וגם לא איכפת לי אם אין מאומה. אדם חי יכול להשיג הכל. כי למרבה הצער, היכן נמצאים (היום, אחרי השואה) כל בעלי הבתים הגדולים ובתי החרושת..."

ארגון קובל מתכבד בזה להעניק לבני גבירצמן שי צנוע.
בני, עיתונאי בגימלאות, על אף שאינו בן ליוצאי קובל, שוקד שנים רבות בהתנדבות על תרגומים אין-ספור מידיש ומגרמנית הקשורים ליהודי קובל. השנה תורגמו עשרות רבות של מכתבי משפחת גולדשטיין מקובל שנשלחו ארצה בשנים 38-41.

לצערנו גם השנה לא הצלחנו לארגן סיור קבוצתי למרות שהתחלנו בפעילות הרבה קודם ממועד הנסיעה. לדאבונו לא נמצאו מספיק מעוניינים לצאת לקובל כקבוצה מאורגנת. נבדוק בעתיד אפשרות להשתלב בקבוצות היוצאת לערי ווהלין המרכזיות ומשם להתפצל לקובל. פרטים ניתן לקבל אצל חברנו יהורם וולק.

בשנה האחרונה הארגון הוסיף ערכים חדשים ועדכן ערכים רבים ב"ויקיפדיה" הקשורים ליהודי העיר ובראשם הערך "קובל" שהיה חסר בו. תודה לחברתנו בת דור שני, עליזה רובנר, על עזרתה הרבה.

מיפוי נקודות מפתח של העיר היהודית שחרבה, הוכנס לאתר גוגל-הרט ול-פנורמיו. על גבי המפה של העיר הקיימת הוכנס המיקום המדויק של מבנים יהודיים מלפני המלחמה. המתעניינים בביקור בקובל יוכלו להיעזר במיפוי הנקודות היהודיות שבעיר. תודה על כך לחברתנו חיה ברונשטיין לבית גבירצמן השוקדת על כך כבר זמן רב.

חיה ברונשטיין הציגה מצגת והסבר על פעילותה בנושא.

חלק שלישי- היכרות עם המשתתפים בטכס

בשנים האחרונות רוב הבאים לטכסי האזכרה הינם בני דורות ההמשך שרובם אינם מכירים את המשתתפים האחרים.
במטרה להכיר את המשתתפים בטכס נקריא את רשימת הנוכחים ואת הקשר המשפחתי שלהם לקובל או למצ'יוב.

(הקראת הרשימה:)

רשימת המשתתפים באזכרת קובל/מצ'יוב שנת 2012

(לא כולל בני זוג, בני משפחה ונלווים אחרים)

שם	משפחה מקובל/מצ'יוב	פרטים נוספים*
אגבר אברהם	אגבר	דור ראשון.
אינוך חן	הינוך	
אמון יעל	רויטר	
בוכולד חוה	רוזנבלט	
בכרך ריבה	שיכמן, שוורץ	
בלוך טובה	טרר	
בן-אמוץ בלה	סויניוך	
בן-יצחק אבינועם	קגן	
בר-אור רינה	גלפרין	
ברונשטיין חיה	ברונשטיין	
ברזניאק יהודה	ברזניאק	דור ראשון
גודיס דורה	רופה, גודיס	דור ראשון
גולדמן יוסף	גולדמן	דור ראשון.
גלפרין צבי	גלפרין	
גלר עירית	בוים	
גרוס ניצה	רויטנברג	
גרינבלט צבי	גרינבלט	דור ראשון.
דיין יעל	מוטיוק	
דסה צביה	רויטר	
וולק יהורם	וולק, גולדשטיין	
וינברג ישראלה	וינטרוב	
וינשטיין אברהם	וינשטיין	
ויסברוט ישראל	ויסברוט	
וסרשטרום אסתר	ורבר	ממצ'יוב. דור ראשון.
ורוצלבסקי מלי	ברזניאק	
זיו רחל	סוויניוך, ברנר	
טרר אבי	טרר	
יוגב רינה	קליקה, גרויסר	מקור המשפחה גרויסר בממצ'יוב
לבנת סוניה	כוהן	
לוי-גבע עטרה	קרש	
מילר שרה	בוים	
פוקס שרה	מנדלבוים	ממצ'יוב
פפר מרילין	גינצבורג	ממצ'יוב
פריד שמואל	פריד, פרויד	
קפשוק נפתלי	קפשוק	
רבן תמר	מוטיוק	
רובינשטיין אברהם	רובינשטיין	ממצ'יוב
רובינשטיין יוסף	רובינשטיין	ממצ'יוב
רובנר עליזה	רובנר	
רויטר מיכאל	רויטר	
רז צבי	צוריק	

	גיטליס	רשף שירה
דור ראשון.	שטיין	שטיין נחמיה
מלובומל. הגיעו לאחר המלחמה	בלופשטיין	שיכמן סימה
	הינוך	שינדלר יהודית
	שיפר	שיפר אליהו
	קימל	שמושי הדסה
	שפירא, חסיד	שפירא משה
	סגל	תמרי תלמה

חלק מהמשתתפים סיפרו בקצרה על הקשר המשפחתי שלהם לקובל או למצ'יוב.

הדלקת נרות משפחה

המשך שיחות עצמאיות בין החברים.

נתונים כלליים:

פגישת חברים החל משעה 17.00

התחלת הטכס 18.00

סיום הערב 19.45

השתתפו כ- 80 איש. אולם ההתייחסות שבהיכל ווהלין היה מלא מפה לפה.

על הקירות הוצגו לוחות עם פרטי משפחות המשתתפים ולוחות עם צילומים מביקור בקובל שנת 2007.

שורשי המשפחות מקובל/מצ'יוב של המשתתפים באזכרת שנת 2012

המשפחה מקובל/מצ'יוב	המשתתף באזכרת הקשור למשפחה זו
אגבר	אגבר אברהם
בוים	מילר שרה, גלר עירית
בלופשטיין	שיכמן סימה
ברונשטיין	ברונשטיין חיה
ברזניאק	יהודה ברזניאק, ורוצלבסקי מלי
ברנר	זיו רחל
גודיס	דורה גודיס
גולדמן	גולדמן יוסף
גולדשטיין	וולק יהורם
גיטליס	רשף שירה

גינצבורג ממצ'יוב	פפר מרילין
גלפריין	בר-אור רינה, גלפריין צבי
גרויסר ממצ'יוב	יוגב רינה
גרינבלט	גרינבלט צבי
הינוך	אינוך חן, שינדלר יהודית
וולק	וולק יהורם
וינשטיין	וינשטיין אברהם
ויסברוט	ויסברוט ישראל
ורבר ממצ'יוב	וסרשטרום אסתר
חסיד	שפירא משה
טרר	בלוך טובה, טרר אבי
כזהן	לבנת סוניה
מוטיוק	דיין יעל, תמר רבן
מגדלבוים ממצ'יוב	שרה פוקס
סגל	תמרי תלמה
סונויך	זיו רחל, בלה בן-אמוץ
פריד, פרויז	פריד שמואל
צוריק	רז צבי
קגן	בן-יצחק אבינועם
קימל	שמושי הדסה
קליקה	יוגב רינה
קפשוק	קפשוק נפתלי
קרמר	דיין יעל
קיש	לוי-גבע עטרה
רובינשטיין ממצ'יוב	רובינשטיין יוסף, רובינשטיין אברהם
רובנר	רובנר עליזה
רוזנבלט	בוכוולד חוה
רויזן	רויטר מיכאל
רויטנברג	גרוס ניצה
רויטר	אמון יעל, דסה צביה, רויטר מיכאל
רופה	גודיס דורה
שוורץ	בכרך ריבה
שטיין	שטיין נחמיה
שיכמן	בכרך ריבה
שיפר	שיפר אליהו
שפירא	שפירא משה